

ATA' NIN HUZURUNDA

Bilal KARATAŞ

Bütün ilkyarlılara merhaba,
maddi manevi her türlü desteğini esirgemeyen ilkyarlılara merhaba,
yüreği bir çocuğun gülümsemesiyle atan her kalbe merhaba.

Günler geçip giderken bir yaz bilim okulu projesi daha su gibi akıp geçti.
Benim ikinci yaz bilim okulumdu ama ilk kez atamın huzuruna ilkyar'larımızla çıktım.

Basamakları kalpleri pırpır atan ilkyarlarımızla çıkarken
herkes bizi izliyordu çok mutluydum
çelenk bırakıp saygı duruşuna geçtiğimizde omuzlarımda ağır bir yük hissettim
ulu önderin huzurunda o 1 dakikalık tüyler ürpertici sessizlikte
geçmişimi geleceğimi düşündüm
ilkyarlı olduğum için tekrar gurur duydum
ülkemin çocukları için daha fazla çalışmam gerektiği
daha fazla çocuğun kabuklarını kırmasına
daha refah yaşamasına yardımcı olmam gerektiği
beynimde defalarca şimşek gibi çaktı.

Kamp bitip sıra ilkyar'larımızı uğurlamaya gelince
gurubun en çalışkan kızı bana
"1 hafta da öz abim gibi oldun" dedi,
"şimdi gidicem ve bir daha görüşemicez..."
Gözlerim doldu, kendimi zor tuttum,
ona ODTÜ de hep abla abilerinin olduğunu
istediği zaman gelebileceğini söyledim
eminim çok başarılı olacak
ona biraz olsun ilham olabildiysem
kabuğunu kırmasına yardımcı olabildiysem ne mutlu bana.

Dediğim gibi her ilkyar'ının emeği çok kıymetli çok değerli
birimizin bile emeği olmasa işler bu şekilde güzel yürüyemezdi.

Her bir ilkyar'lıya
bağışçısından gönüllüsüne
bir çocuğun gülümsemesiyle atan her kalbe teşekkür ederim.

Bilal Karataş
Fizik 4